

af, at Hyposten vil gaa ind paa de Betings- gælder, jeg har foreslaaet, komme frem ved Finanslovens 3die Behandling.

Dinesen: I sine Bemærkninger om Imprægnering af Sveller til Jernbanebrug ophjær den høitærede Indenrigsminister, at der var ført Forhandling med et tydsk Firma om Anlæg af en Imprægneringsanstalt saaledes, at denne Sag kunde afsluttes om kort Tid. Jeg havde antaget, at det var en Kjendsgjerning, at der allerede var afsluttet en saadan Kontrakt, idet jeg havde læst i Bladene en Beskjendtgjørelse om Firma- anmeldelse for en saadan Anstalt, hvorefter jeg ansaa den for allerede at være i Virksomhed. Men siden jeg nu har faaet den Dplysning, at der ikke endnu er oprettet en saadan Kontrakt, kan jeg ikke tilbageholde en enkelt Bemærkning, og det er denne, at jeg skjønner ikke, hvorfor man har fundet Anledning til at benytte et tydsk Firma til Anlæg af en saadan Anstalt. Jeg kan ikke antage, at et Firma, naar det paatager sig Anlæg af en Imprægneringsanstalt, saa skal indskrænke sig til alene at imprægnere Sveller; men det vil vistnok ogsaa give sig af med Imprægnering af Telegrafstænger. Naar altsaa dette skulde foregaa paa denne Maade, kan jeg dog ikke Andet end antage, at det tydsk Firma, som anlægger en saadan Anstalt, maa vente sig nogen Fortjeneste derved og maaſte ogsaa en temmelig vis Fortjeneste af, hvad de der skulle udføre for Jernbanevæsenet. Jeg kan ikke antage, at det maa være saa vanskeligt for Jernbanevæsenet selv at anlægge og drive en saadan Anstalt, og det saa meget mere, som der er Grund til at antage, at der er Kræfter i Jernbanevæsenets Tjeneste, som ikke ere saa ukjendte i Udførelsen af denne Imprægnering, at de ikke skulde kunne forestaa Ledelsen deraf, og at man saaledes kunde spare Landet for, at den Avance kom til at gaa i fremmede Lommer, den Avance, som kunde komme ud af at imprægnere Sveller og formodentlig ogsaa Telegrafstænger til Jernbanernes Brug. Imprægnering af Telegrafstænger er man ikke ukjendt med her i Landet, idet Telegrafvæsenet i mange Aar har havt en Imprægneringsanstalt nede ved Sorø, som er bleven ledet af en Mand, som oprindeligt har været Telegrafist, og jeg veed ikke Andet, end at det er gaaet meget godt, og hvad der saaledes kan gaa i det Mindre, maa ogsaa kunne gaa i det Større og bedre endnu. Jeg vil virkelig ønske, at det vil blive taget under nøie Overvejelse, inden man gaar til Afslutningen af den endelige Kontrakt, saa at vi ikke, saafremt

Jernbanevæsenet ikke selv vil udføre, hvad der dermed staar i Forbindelse, skulde behøve at give os de Fremmede i Bold.

Lüttichau: Idet jeg iøvrigt kan give den sidste ærede Taler Ret i den almindelige Betragtning, at man ikke skal lade sig foretagende gaa over i fremmede Hænder, naar man kan fremme det her med egne Kræfter, saa skal jeg dog henstille til det ærede Thing, at man paa Sagens nuværende Stadium ser at faae Imprægneringen sat i Gang; det er af stor Betydning ikke blot for Jernbanevæsenet, men for Skovbruget i Almindelighed, at der bliver gjort et Skridt, og det helst et langt Skridt, henimod Løsningen af denne Opgave, for at vore Træforter kunde blive bedre udbyttede og gøres stærkere gjennem Imprægneringen saaledes, at vi kunne skaffe dem større Afsetning. Jeg tror derfor, at man ikke skal være saa utilbøielig til at række Haanden efter fremmed Hjælp i dette ene- staaende Tilfælde, da det er bekjendt, at det er et Firma, som har stor og rig Erfaring over hele Mellemuropa, og derigjennem kunne vi jo vente, at disse Erfaringer ville komme os til Gode, saaledes at vi i en vis Forstand her blot betale Værepenge. Der har jo ganske vist eksisteret en Imprægneringsanstalt ved Sorø i et ganske specielt Diemed, men lad os nu gaa videre og se at faae noget Større og Mere ud deraf. Jeg skal derfor anbefale, at man ser saa hurtigt som muligt at faae dette Foretagende sat i Værk.

Dinesen: Jeg indser ikke, at det paa nogen Maade kan standses Paabegyndelsen, at vi lade Kontrakten gaa tilbage. Det sjællandske Jernbaneselskab imprægnerede jo selv sine Sveller, medens det drev de sjællandske Baner, saa man behøver ikke at være saa ubekjendt med disse Forhold. Jeg ser ikke, at det i nogen væsentlig Grad vil forhale Sagen, om Statsbanerne selv foretog Drift og Ledelse af en saadan Imprægneringsanstalt. Det Hele synes for et almindelig praktisk Blif ikke at være saa vanskeligt at bringe til Virkelighed, uden at man behøver at gaa den Vej, som den ærede Minister nu er tilbøielig til at gaa. Maaſte har Ministeriet bundet sig saa stærkt i Sagen, saa at vi ikke kunne komme tilbage fra den, men saa skulle vi snart faae at føle, hvad der ad denne Vej kommer til at gaa i de Fremmedes Lommer.

Indenrigsministeren (Singers Lev): Naar jeg før sagde, at Sagen ikke er endelig afsluttet, beror det paa, at nogle Eiendoms- spørgsmaal eller Reteforhold, som der her er